

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 1/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., B., zastúpeného advokátom Mgr. S. S., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 75/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2010 doručená sťažnosť M. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. S. S., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 75/2006.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Nečinnosťou Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/75/2006, v ktorom si sťažovateľ uplatňuje právo proti E. v procesnom postavení žalovaného, bolo porušené sťažovateľovo:

právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd)...

Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, predmetom konania na súde je žaloba o plnenie v zmysle ustanovenia § 80 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov. Právnym dôvodom podanej žaloby je tvrdené porušenie Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004.

Rozhodnutie tejto veci vyžaduje aplikáciu komunitárneho práva na zistený skutkový stav. Uvedené však nemôže bez ďalšieho znamenať právnu zložitost' prejednávanej veci. Komunitárne právo je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky a súd teda pozná právo, ktoré má aplikovať na zistený skutkový stav...

Návrh na začatie konania bol podaný dňa 28. apríla 2006 a súdu bol doručený dňa 11. mája 2006. Súd dňa 11. januára 2007 konanie uznesením zastavil pre nedostatok právomoci vo veci konať. Voči uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie a vec bolo postúpená na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave, ktorý napadnuté uznesenie zrušil a vec dňa 11. januára 2008 vrátil na Okresný súd Bratislava I.

Následne súd v priebehu roka 2008 a 2009 ustanovoval súdneho prekladateľa. Dňa 13. februára 2010 opätovne doručoval rozhodnutie súdnemu prekladateľovi. Z uvedeného vyplýva, že súd po dobu viac ako 26 mesiacov odo dňa vrátenia rozhodnutia Krajským súdom v Bratislave zabezpečuje preklad návrhu na začatie konania a vyjadrenia odporcu k tomuto návrhu a doručenie a preklad vyjadrenia odporcu do slovenského jazyka. Súd do dnešného dňa nevytýčil termín prvého pojednávania v tejto veci. Činnosť súdu od podania návrhu na začatie konania až do podania tejto sťažnosti t. j. po dobu 38 mesiacov (12 mesiacov bol spis na Krajskom súde Bratislava v dôsledku podania odvolania - od februára

2007 do januára 2008) možno charakterizovať ako prípravu na vytýčenie prvého pojednávania...

Z uvedeného teda vyplýva, že súd do dnešného dňa konal len so súdnymi prekladateľmi. Súd po podaní návrhu nevykonával, žiadne procesné úkony smerujúce k zisteniu skutkového stavu veci. Teda činnosť súdu nemohla mať povahu právnej a faktickej náročnosti...

Po podaní návrhu súd nevyzýval sťažovateľa na opravu návrhu resp. poskytnutie inej súčinnosti.

Sťažovateľ podal pre nečinnosť zo strany súdu, v zmysle ustanovení zákona č. 757/2004 Z. z., dňa 6. novembra 2009 a dňa 22. februára 2010 sťažnosť na postup sudcu Okresného súdu Bratislava I. Sťažnosti predsedníčka súdu vybavila oznámením o ich dôvodnosti a prisľube prijatia opatrení smerujúcich k náprave zisteného stavu.

Oznámenia boli doručené právnomu zástupcovi v mesiaci apríl 2010. Od tejto doby však nebol vykonaný žiaden ďalší procesný úkon s výnimkou doručenia vyjadrenia odporcu zo dňa 13. februára 2009 (t. j. rok staré vyjadrenie). Sťažovateľ poskytoval súdu vždy plnú súčinnosť a mal záujem na priebehu konania, zo strany súdu však okrem základných procesných úkonov neboli vykonané iné smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej...

Sťažovateľ vyvíjal snahu a záujem o priebeh konania, realizoval úkony, ktoré podľa jeho názoru mohli zabezpečiť plynulosť konania vo veci samej. Právny zástupca navrhovateľa bol viackrát nahliadnuť do súdneho spisu a zaujímal sa o priebeh konania. Z uvedeného vyplýva, že správanie sa sťažovateľa v konaní nemôže ospravedlniť dĺžku konania pred súdom...

Navodením právnej neistoty zo strany súdu, nekonaním súdu vo veci... bol sťažovateľ vystavený nezáujmu príslušných orgánov verejnej moci smerujúcej k ochrane jeho práv... Vzhľadom uvedené nepriaznivé následky a pocit nedostatočnej ochrany práv sťažovateľa ako účastníka konania, ktoré boli spôsobené prietahmi v konaní pred súdom, zastávame názor, že sú dané dôvody pre priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 500,- Eur...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 7C/75/2006 porušil základné právo M. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava I, aby vo veci sp. zn. 7C/75/2006 konal.

Ústavný súd Slovenskej republiky zároveň sťažovateľovi priznáva 500,- Eur ako primerané finančné zadosťučinenie, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť v lehote do dvoch mesiacov a trovy právneho zastúpenia vo výške 254,76,- Eur,... ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť v rovnakej lehote k rukám právneho zástupcu sťažovateľa.“

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh a zo spisu okresného súdu sp. zn. 7 C 75/2006 zistil ústavný súd tento priebeh konania:

Dňa 11. mája 2006 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa ako navrhovateľa na začatie konania voči odporcovi „E.“.

Návrhom na začatie konania sa sťažovateľ domáhal od odporcu zaplata sumy 600 € s príslušenstvom z titulu náhrady za zrušený let z letiska vo Viedni.

Sťažovateľ v návrhu popri odporcovi označil ako „*Orgán poverený obstarávaním... hospodárskych vecí odporcu*“ spoločnosť S., s. r. o., so sídlom v Slovenskej republike.

Dňa 18. mája 2006 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplata súdneho poplatku, ktorý bol zaplatený 11. júla 2006.

Dňa 2. augusta 2006 okresný súd uznesením č. k. 7 C 75/2006-25 uložil odporcovi povinnosť, aby sa vyjadril k návrhu na začatie konania, a vyzval sťažovateľa a odporcu, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Predmetné uznesenie okresný súd doručil právnenmu zástupcovi sťažovateľa a spoločnosti S., s. r. o.

Dňa 20. septembra 2006 bolo okresnému súdu doručené podanie spoločnosti S., s. r. o. (podpísané konateľom spoločnosti a jej právnym zástupcom advokátom JUDr. D. D.), v ktorom táto spoločnosť namieta, že ona nebola označená za účastníka konania v návrhu a nie je ani odporcom ani zástupcom odporcu, keďže na zastupovanie odporcu v súdnych konaniach ho neoprávňuje ani obchodná zmluva uzavretá medzi ňou a odporcom (ktorú pripojila k podaniu) a ani jej nebolo udelené žiadne splnomocnenie na zastupovanie odporcu v tomto konaní.

Dňa 25. septembra 2006 okresný súd zaslal podanie spoločnosti S., s. r. o., právnenému zástupcovi sťažovateľa.

Dňa 9. októbra 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa, v ktorom uviedol, že spoločnosť S., s. r. o., je v návrhu označená ako „*Orgán poverený obstarávaním... hospodárskych vecí odporcu*“ na účely preukázania danosti právomoci a príslušnosti okresného súdu s poukazom na § 86 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého proti zahraničnej právnickej osobe možno podať návrh aj na súde, v obvode ktorého je v Slovenskej republike jej zastupiteľstvo alebo orgán poverený obstarávaním jej hospodárskych vecí. Podľa sťažovateľa ním označená spoločnosť S., s. r. o., je v takomto postavení vo vzťahu k odporcovi, čo okrem iného potvrdzuje aj samotná obchodná zmluva predložená touto spoločnosťou ako príloha jej podania.

Dňa 29. decembra 2006 právny zástupca sťažovateľa žiadal okresný súd o pokračovanie v konaní.

Dňa 11. januára 2007 okresný súd uznesením č. k. 7 C 75/2006-39 konanie zastavil pre nedostatok svojej právomoci a argumentáciu sťažovateľa o danosti právomoci a príslušnosti súdu Slovenskej republiky neakceptoval.

Dňa 5. februára 2007 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania z 11. januára 2007.

Dňa 21. februára 2007 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 19. septembra 2007 sťažovateľ žiadal krajský súd o pokračovanie v konaní.

Dňa 11. januára 2008 bol spis vrátený z krajského súdu bez rozhodnutia o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu o zastavení konania z 11. januára 2007. Krajský súd prípisom oznámil okresnému súdu, že spis bol predložený predčasne, keďže nedošlo k doručeniu odvolaním napadnutého uznesenia a ani samotného návrhu na začatie konania odporcovi, ktorý, ako je zrejmé z obsahu spisu, nie je v konaní zastúpený. Pričom až po odstránení týchto nedostatkov je namieste opätovné predloženie veci na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 3. marca 2008 okresný súd uznesením č. k. 7 C 75/2006-52 poveril prekladateľku JUDr. L. T., B., na vykonanie prekladateľských úkonov (preklad návrhu na začatie konania a uznesenia o zastavení konania).

Uznesenie okresný súd doručoval prekladateľke 16. júna 2008.

Zásielka bola vrátená okresnému súdu 9. júla 2008 s poznámkou, že adresát si zásielku neprevzala v odbernej lehote.

Dňa 22. januára 2009 bol daný pokyn na opätovné doručenie uznesenia.

Uznesenie bolo opätovne doručované prekladateľke 6. februára 2009.

Prekladateľka si predmetné rozhodnutie prevzala 26. februára 2009.

Dňa 13. marca 2009 prekladateľka (s adresou Ružová dolina 11, Bratislava) žiadala o predĺženie lehoty na predloženie prekladov.

Dňa 31. marca 2009 prekladateľka (s adresou Ružová dolina 11, Bratislava) predložila okresnému súdu preklady a vyúčtovanie odmeny.

Dňa 10. augusta 2009 okresný súd uznesením č. k. 7 C 75/2006-64 priznal prekladateľke odmenu, zásielka bola vrátená ako nedoručená – adresát neznámy.

Dňa 5. mája 2009 nahliadol do spisu advokát Mgr. S. S. (splnomocnenie sťažovateľa zo 4. marca 2009 udelené len na nahliadnutie do spisu).

Dňa 26. augusta 2009 okresný súd uznesením č. k. 7 C 75/2006-65 poveril prekladateľku JUDr. L. T., B., na vykonanie prekladateľských úkonov (preklad príloh návrhu na začatie konania, odvolania sťažovateľa proti uzneseniu o zastavení konania, výzvy okresného súdu na vyjadrenie k návrhu v spojení s poučením o procesných právach).

Uznesenie bolo zaslané zo súdnej kancelárie 15. decembra 2009.

Zásielka bola vrátená okresnému súdu 28. decembra 2009 s poznámkou, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

Uznesenie bolo opätovne doručované prekladateľke už na adresu Ružová dolina 11, Bratislava, a prekladateľka si predmetné rozhodnutie (ako aj rozhodnutie o odmene za predchádzajúce prekladateľské úkony) prevzala 8. marca 2010.

Dňa 15. marca 2010 vyšší súdny úradník telefonicky zistil, že prekladateľka už nie je oprávnená vykonávať prekladateľskú činnosť.

Dňa 20. októbra 2009 nahliadol do spisu advokát Mgr. S. S. (splnomocnenie sťažovateľa z 9. októbra 2009 udelené na zastupovanie v konaní).

Dňa 10. novembra 2009 právny zástupca sťažovateľa Mgr. S. S. doručil oznámenie o prevzatí právneho zastupovania, opätovne predložil splnomocnenie z 9. októbra 2009 a obsahom jeho podania bola aj sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 19. februára 2010 bola sťažnosť na priet'ahy – podanie zástupcu sťažovateľa z 10. novembra 2009 – doručená na sekretariát okresného súdu na vybavenie do sťažnostnej agendy.

(Odpoveď predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 2060/10 z 25. marca 2010 na sťažnosť na priet'ahy v konaní z 22. februára 2010 doručenej jej sekretariátu 9. marca 2010.

Odpoveď predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 2039/10 z 12. marca 2010 na sťažnosť na priet'ahy v konaní doručenej jej sekretariátu 19. februára 2010.)

Dňa 15. marca 2010 okresný súd uznesením č. k. 7 C 75/2006-84 poveril prekladateľku PhDr. Evu Trúchlu na vykonanie prekladateľských úkonov (preklad časti príloh návrhu na začatie konania, odvolania sťažovateľa proti uzneseniu o zastavení konania, výzvy okresného súdu na vyjadrenie k návrhu v spojení s poučením o procesných právach).

Dňa 16. apríla 2010 prekladateľka predložila okresnému súdu preklady a vyúčtovanie odmeny.

Dňa 7. mája 2010 okresný súd uznesením č. k. 7 C 75/2006-124 priznal prekladateľke odmenu.

Dňa 14. mája 2010 boli odporcovi „E.“ zhodne s jeho označením v návrhu na začatie konania doručené okresným súdom listiny zo spisu preložené do nemeckého jazyka (návrh na začatie konania, uznesenie o zastavení konania, časti príloh návrhu na začatie konania, odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu o zastavení konania, výzva okresného súdu na vyjadrenie k návrhu v spojení s poučením o procesných právach).

Dňa 27. mája 2010 do spisu nahliadol advokát JUDr. D. D., do spisu založil splnomocnenie z 23. februára 2009, ktoré mu bolo udelené spoločnosťou „E., registrovaná na Ministerstve hospodárstva v P...“, na zastupovanie vo veci „ŽALOBA PÁN M. M. KONTRA E., ČÍSLO SPISU 7C 75/06“.

Dňa 1. júna 2010 bolo okresnému súdu doručené podanie advokáta JUDr. D. D., ktorou reagoval na jeho výzvu, avšak z neho nie je možné jednoznačne ustáliť, v zastúpení akého subjektu urobil uvedené podanie.

Obsahovo sa vo vyjadrení uvádza: „*Navrhovateľ doteraz nepreukázal hodnoverne, že ním označený odporca a orgán poverený obstarávaním hospodárskych vecí sú účastníkmi konania... namietame pasívnu legitimáciu oboch označených odporcov a trváme*

na tom, že nie sú účastníkmi konania... v zmysle ust. § 90 Občianskeho súdneho poriadku... namietame pasívnu legitímáciu E., v tomto konaní označeného odporcu, ktorá nie je účastníkom konania v zmysle ust. § 90 Občianskeho súdneho poriadku... Z hore uvedených dôvodov namietame príslušnosť Okresného súdu Bratislava I... navrhujem, aby Okresný súd Bratislava I prijal námietky a vo veci vydal uznesenia, ktorým návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 11. 05. 2006 odmietol a konanie zastavil podľa ustanovenia § 90 Občianskeho súdneho poriadku.“

Dňa 17. júna 2010 bol spis doručený krajskému súdu pre účely rozhodnutia o odvolaní sťažovateľa z 5. februára 2007 proti uzneseniu o zastavení konania z 11. januára 2007.

Dňa 5. augusta 2010 bola doručená sťažnosť ústavnému súdu.

Dňa 6. decembra 2010 bol spis doručený ústavnému súdu z krajského súdu.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 75/2006.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa namietajúcej porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranom čase podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v označenom konaní okresného súdu vychádzal zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty (III. ÚS 61/98).

Ústavný súd po podrobnom oboznámení sa s priebehom namietaného konania, postupom okresného súdu a správaním sťažovateľa ako navrhovateľa konštatuje, že

v označenom konaní vedenom okresným súdom v čase pred predložením spisu krajskému súdu (17. júna 2010) je možné ustáliť ojedinelé priet'ahy.

Ústavný súd však poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu sa síce vyznačuje čiastočne neefektívnosťou (nedoručovanie listín odporcovi, nesprávne doručovanie listín subjektu, ktorý nie je zástupcom odporcu ani odporcom v konaní, neefektívne a zdĺhavé zabezpečovanie úradných prekladov listín), avšak nie je možné opomenúť, že zo strany sťažovateľa absentuje relevantné preukázanie právnej subjektivity odporcu.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2011